

Shahid Rajaei Teacher Training University- Iran
Ontological Researches
Semi-Annual Scientific Journal
ISSN (print): 2345-3761 (online): 2676-4490
Type: Research

Vol.13, No. 26
Autumn 2024 & Winter 2025

Journal Homepage: www.orj.sru.ac.ir

Analysis of Motor Behavior in the Ontological Perspective of Existential Philosophy

Sayed Kavos Salehi¹

Abstract

In the philosophy of existentialism, motor behavior and physical education are not considered as means to acquire skills, proficiency, or achieve championship status. Rather, they are seen as harmony with existence and the flow of life. This philosophical perspective sees motor behavior beyond the achievements of championship, envisioning outcomes such as responsibility, hope for life, deepening existential meaning, and self-actualization. Since one of the foundational principles of existentialism is the precedence of existence over essence and human freedom in shaping one's destiny, motor behavior is not only a reflection of human existence but also contributes to shaping it. Based on this, the aim of the present study was to analyze motor behavior from the ontological viewpoint of existentialism. The research method was qualitative content analysis with a logical inference approach. According to existentialist principles, motor behavior is considered a phenomenon

¹. Assistant Professor, Department of Motor Behavior, Shahid Rajaei Teacher Training University, Tehran, Iran
Sk.salehi@yahoo.com

Received: 14/09/2024
Reviewed: 18/09/2024
Revised: 18/02/2025
Accepted: 18/02/2025

connected to human existence, helping individuals connect with their own being and achieve self-actualization. Given that existentialism holds a strongly libertarian stance on the issue of free will, motor activities are regarded as conscious choices and symbols of human freedom and autonomy. In this philosophy, reality is determined by personal experiences, and thus, play can aid the growing individual in understanding concepts and the environment. In this regard, individual sports such as swimming, chess, and shooting, which ensure personal freedom, hold more significance than team sports. Moreover, through motor behavior, individuals can take responsibility for their growth and development as a personal journey, offering opportunities for decision-making, choice, and the creation of their identity, aligning both mind and body toward self-actualization. However, existentialists are not particularly in favor of competitive sports, as they believe it may interfere with human nature. Overall, in existentialist philosophy, motor behavior is considered more than a mere physical activity; it is deeply connected to existential and ontological aspects, as well as concepts such as self-actualization, freedom, autonomy, and responsibility.

Keywords: Motor Behavior, Movement, Play, Existentialism, Existential Philosophy.

Problem statement

Motor behavior, as a field of study within sports science education, analyzes various aspects of human physical movements and skills, playing a crucial role in growth and development across all dimensions of existence. However, research in this domain has been predominantly focused on practical and applied aspects, with less attention given to its philosophical and theoretical underpinnings. A philosophical analysis, by offering coherent theoretical frameworks, can provide a stronger foundation for a deeper understanding of motor behavior. One of the philosophical schools of thought that can establish meaningful intellectual connections with physical education and motor behavior is existentialism. In this research, an attempt is made to examine the existentialist philosophical perspective in analyzing motor behavior and to explore its ontological connection to physical education and motor activities. In existentialism, motor behavior and physical education are not merely seen as tools for acquiring skills or achieving athletic success, but as pathways to harmonize with existence and life. This philosophy emphasizes responsibility, freedom of choice, and self-actualization in life, viewing motor behavior as a means to strengthen these concepts. From this perspective, motor behavior should reflect individual freedom and creativity, helping individuals gain a deeper understanding of themselves and their society. Thus, this article aims to address the question: How is motor behavior analyzed from an existentialist ontological perspective, and do the key concepts of this philosophy have practical relevance in the field of physical education and motor activities?

Method

This research was conducted by qualitative content analysis method with a logical inference approach. By utilizing library resources, available online materials, and the foundational principles of existentialist philosophy, the study aims to explore the relationship between motor behavior and key concepts of existentialism, such as freedom, responsibility, self-actualization, and the human connection to existence. The objective of this research is to align the philosophical findings of existentialism with the principles and foundations of motor behavior and propose practical ways to apply these concepts in real life.

Findings and Results

The results of this study indicate that existentialist philosophy adopts a critical stance toward previous philosophies and the dualities present in human thought. This school of thought emphasizes eliminating the duality between theory and practice, viewing motor behavior as a tool for applying thought, gaining self-awareness, and achieving self-actualization in real life. From an existentialist perspective, individual freedom and choice play a central role in performing motor activities, which should be seen as instruments for both individual and social self-actualization. Existentialism also emphasizes the importance of non-competitive individual activities, such as swimming, archery, and chess, which enhance personal freedom and creativity, helping individuals reach a deeper understanding of themselves and their abilities through their decision-making. Additionally, this philosophy considers motor activities as a means to promote responsibility and social interaction, contributing to both personal and social growth. These activities enable individuals to improve their skills in problem-solving, thus equipping them to face life's challenges more effectively. Moreover, existentialism opposes an excessive focus on competitive sports, arguing that the pursuit of championships and intense competition may limit human freedom and hinder true growth. From this perspective, physical education should be a continuous process throughout life, with all social institutions playing a role in the individual's and society's development.

This research demonstrates that in existentialist philosophy, motor behavior is seen as more than a mere physical activity—it serves as a tool for strengthening thought, freedom, and self-actualization. From this perspective, motor behaviors should be viewed as creative and intentional activities that not only enhance the body but also contribute to an individual's mental and spiritual growth. Additionally, sports and physical education should not be limited solely to the pursuit of championships or physical achievements, but rather be recognized as pathways for fostering individual freedom, responsibility, and self-actualization within society.

This paper emphasizes that motor activities should be designed based on principles of individual freedom and creativity, aiding in the enhancement of self-awareness and fostering a deeper connection between individuals, others, and their surrounding environment. The findings suggest that motor behavior can be a key factor in

achieving human self-actualization and creating a meaningful connection with existence, providing a fertile ground for personal and social development in society.

References

- Akinbode E. *Jean-Paul Sartre's Existential Freedom: A Critical Analysis*. International Journal of European Studies. 2023; 7(1): 15-18.
- Azarbani A, Eghbali M. *Philosophy of physical education and sport*. Tehran: Ayeiz; 2023. Persian.
- Cheng M. *An Analysis of Sartre's Existentialism*. Philosophy Journal. 2023;2(1):100-4.
- Devaney DJ, Nesti MS, Ronkainen NJ, Littlewood MA, Richardson D. *The philosophical underpinning of athlete lifestyle support: An existential-humanistic perspective*. The Sport Psychologist. 2021;36(1):29-39.
- Joseph F, Reynolds J. *Existentialism, Phenomenology and Method*. The Bloomsbury Handbook of Existentialism. 2023.
- Ozturk N. *Metacognition's potential for Existentialism in classrooms*. Journal of Pedagogy. 2023;14(2):123-41.

Shahid Rajaee Teacher Training University- Iran
Ontological Researches
semi-annual scientific journal
ISSN (print): 2345-3761 (online): 2676-4490
Type: Research

Vol.13, No. 26
Autumn 2024 & Winter 2025

پژوهش‌های هستی‌شناختی
دو فصلنامه علمی
نوع مقاله: پژوهشی
سال سیزدهم، شماره ۲۶
پاییز و زمستان ۱۴۰۳
صفحات ۶۵۶-۶۲۹

تحلیل رفتار حرکتی در نگرش هستی‌شناسانه فلسفه اصالت وجود

سید کاوس صالحی^۱

چکیده

در اندیشه فلسفه اصالت وجود، رفتار حرکتی و تربیت بدنی به منظور کسب مهارت و ورزیدگی و قهرمانی تلقی نمی‌شوند، بلکه به آنها به مثابه هماهنگی با هستی و جریان زندگی نگریسته می‌شود. این نگرش فلسفی، برای رفتار حرکتی برون‌دادهایی چون تعمیق معنای وجودی و خودشکوفایی متصور است. از آنجا که یکی از اصول بنیادین اگزیستانسیالیسم، تقدم وجود بر ماهیت و آزادی انسان در شکل‌دهی به سرنوشت خویش است، رفتار حرکتی نه تنها بازتابی از هستی انسان است بلکه در شکل‌دهی به آن نقش دارد. بر این مبنا، هدف پژوهش حاضر، تحلیل رفتار حرکتی در نگرش هستی‌شناسانه فلسفه اصالت وجود بود. روش پژوهش، تحلیل محتوای کیفی با رویکرد استنتاج منطقی بوده است. با توجه به مبانی، در مکتب اصالت وجود، رفتار حرکتی، به عنوان پدیده‌ای وجودی انسان را در ارتباط با هستی خود یاری داده و به خودشکوفایی می‌رساند. با عنایت به موضع اختیارگرایانه فلسفه اصالت وجود در مسئله جبر و اختیار، فعالیت‌های حرکتی به عنوان انتخاب‌های آگاهانه، بیانگر آزادی و اختیار انسان هستند. در این مکتب، واقعیت توسط تجارب شخصی معین می‌شود و از همین جهت، بازی به عنوان

Sk.salehi@yahoo.com

^۱. استادیار گروه رفتار حرکتی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۶/۲۴

تاریخ داوری: ۱۴۰۳/۰۶/۲۸

تاریخ اصلاح: ۱۴۰۳/۱۱/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۱/۳۰

تجربه‌ای ارزشمند در شناخت مفاهیم و محیط است. در این راستا ورزش‌های انفرادی به دلیل آزادی عمل بیشتر، مهم‌تر از ورزش‌های گروهی‌اند. علاوه بر این، اجرای حرکات می‌تواند به شناخت بهتر از وجود خویش منجر شود. با این حال، اگزستانسیالیست‌ها با ورزش قهرمانی چندان موافق نیستند و آن را باعث اختلال در ماهیت انسان و گرایش او به سوی کمال مرتبط می‌دانند. به طور کلی در دیدگاه فلسفه اصالت وجود، رفتار حرکتی فراتر از یک فعالیت فیزیکی صرف در نظر گرفته شده که با وجوه وجودی و هستی‌شناختی و مفاهیمی چون خودشکوفایی، اختیار، آزادی و مسئولیت‌پذیری ارتباط و پیوند عمیقی دارد. کلمات کلیدی: رفتار حرکتی، حرکت، بازی، اگزستانسیالیسم، اصالت وجود.

طرح مسأله

رفتار حرکتی (Motor behavior) همواره یکی از حوزه‌های مهم مطالعاتی و پژوهشی در تربیت بدنی و علوم ورزشی بوده که به بررسی ابعاد گوناگون حرکات بدنی و مهارتی انسان می‌پردازد و به رشد و تکامل انسان در تمام ابعاد وجودی کمک می‌کند و یا حداقل آن را تسهیل می‌نماید. با این حال، تاکنون عمدتاً بُعد کاربردی و عملی این حوزه مورد توجه قرار گرفته و ابعاد فلسفی و نظری این حوزه مطالعاتی مغفول مانده و کمتر مد نظر قرار گرفته و واکاوی شده است. این در حالی است که واکاوی فلسفی با ارائه چارچوب‌های نظری منسجم، می‌تواند مبانی نظری محکم‌تری برای درک عمیق‌تر رفتار حرکتی فراهم آورد. در این میان یکی از مکاتب فلسفی که می‌تواند مبانی و ارتباطات فکری خوبی در حوزه تربیت بدنی و رفتار حرکتی داشته باشد، فلسفه اصالت وجود است. فلسفه اصالت وجود اندیشه‌هایی پراکنده، اغلب سازمان نیافته و بعضاً نامتجانس درباره انسان، نگرانی‌ها و نیازهای وی است. فصل مشترک این اندیشه‌ها، موضوع تقدم وجود بر ماهیت انسان است. اصالت وجودی‌ها معتقدند که انسان، خود ماهیت وجود خویش را می‌سازد، حال آنکه در دیگر موجودات، این قضیه بالعکس است و در آنان ماهیت بر وجود مقدم است. این مکتب با تأکید بر مفاهیمی چون آزادی انتخاب، مسئولیت‌پذیری فردی، اصالت وجود، خودشکوفایی و اختیار عمل، ظرفیت بالایی برای واکاوی و تبیین فلسفی ابعاد مختلف رفتار حرکتی دارد. با وجود این، در خصوص چگونگی به کارگیری مفاهیم و مبانی کلیدی این مکتب در تحلیل رفتار حرکتی و قابلیت کاربست آنها در حوزه تربیت بدنی و فعالیت حرکتی، ابهاماتی وجود دارد، ضمن اینکه تاکنون مطالعه جامع و نظام‌مندی مبتنی بر

پیوند میان مبانی هستی‌شناسانه فلسفه اصالت وجود و حوزه تربیت بدنی و فعالیت حرکتی صورت نپذیرفته است. بر این اساس، در مقاله پیش‌رو، تلاش می‌شود با بررسی اجمالی رویکرد فلسفه اصالت وجود درباره مقوله هستی و چگونگی کاربرد آن در تبیین ابعاد مختلف زندگی انسان، از پتانسیل این مکتب فلسفی در تحلیل و تفسیر رفتار حرکتی سخن به میان آید. این امر می‌تواند مبنایی برای کاربردی ساختن و بهبود نظریه‌های مرتبط با رفتار حرکتی و استفاده از منابع و روش‌هایی از فلسفه اصالت وجود که در فلسفه تربیت بدنی به کار رفته و به طور بالقوه می‌تواند به کار رود، فراهم نماید. علاوه بر این، تحلیل رفتار حرکتی در نگرش هستی‌شناسانه فلسفه اصالت وجود به درک عمیق‌تری از تعاملات انسانی و معنای حرکت و عمل منجر می‌شود. از این رو، هدف از انجام پژوهش حاضر، پاسخ به این سؤالات است که رفتار حرکتی از منظر دیدگاه هستی‌شناسانه مکتب فلسفی اصالت وجود چگونه تحلیل می‌شود؟ آیا مفاهیم کلیدی فلسفه اصالت وجود قابلیت کاربردی در حوزه تربیت بدنی و فعالیت حرکتی را دارند؟ بدین منظور و برای پاسخ به این سؤالات، مواضع و موضوعات مرکزی و انگاره‌های اصلی در فلسفه اصالت وجود و مهم‌ترین جنبه‌ها و مفاهیم کلیدی این مکتب فلسفی و نسبت آن‌ها با رفتار حرکتی و حوزه مورد مطالعه، بررسی و تحلیل خواهد شد.

۱. مکتب فلسفی اصالت وجود

مکتب فلسفی اصالت وجود یا اگزیستانسیالیسم (Existentialism) به بررسی ماهیت وجود و هستی انسان (Exist) می‌پردازد (Malik & Akhter, 2013, p 87). کانون توجه این مکتب بر وجود و آگاهی انسان است (Ozturk, 2023, p 124). بر طبق نظر گوتک اصالت وجود نوعی اندیشه فلسفی مبتنی بر یگانگی و آزادی فرد در برابر گروه، جماعت یا جامعه توده وار است. بر اساس مبانی مکتب اصالت وجود، انسان موجودی منحصر به فرد، آزاد و مسئول ساختن هویت خود است. انسان با انتخاب‌ها و تصمیم‌گیری‌هایش، هستی پویای خود را می‌سازد. به باور اگزیستانسیالیست‌ها، وجود انسان با آگاهی و ذهنیت او پیوند دارد و وجود انسان جدای از آگاهی و ذهنیت او تعریف‌پذیر نیست. به عبارتی، هستی انسان در آگاهی او از خودش ریشه دارد. هدف نهایی انسان کشف معنای وجود و رسیدن به

خودشکوفایی، یعنی رسیدن به کامل‌ترین شکل خودشناسی و توانمندی است (Guttek, 2001, 55; Rusdi, 2019, p 209).

فصل مشترک اندیشه‌های وجودگرایان، موضوع تقدم وجود بر ماهیت است. اصالت وجودی‌ها معتقدند که انسان، خود ماهیت وجود خویش را می‌سازد، حال آنکه در دیگر موجودات این قضیه بالعکس است؛ در آنان ماهیت بر وجود مقدم است؛ به همین علت همه آنها مجبورند بنابر ماهیت و هویت محتوم و مقدور خویش عمل کنند؛ بر همین اساس است که هیچ گربه‌ای احساس سگ بودن نمی‌کند، هیچ سروی خواص چنار را ندارد و هیچ اسبی برای پرواز آفریده نشده است؛ این فقط انسان است که تحولات پی در پی را در وجود خود تجربه می‌کند؛ یا گاه احساس می‌کند چیزی تازه در او حلول کرده است به بیان دیگر آدمیان موجودیت پیدا می‌کنند، به دنیا می‌آیند، زندگی می‌کنند و بر خلاف سایر موجودات در انتخاب روش زندگی آزاد و مختارند و خود، ماهیت وجود خویش را می‌سازند (Sartre, 2007, p 28). در حوزه رفتار حرکتی، یک نمونه بارز در تطبیق این گزاره آن است که یک کودک تازه متولد شده، ماهیت خاصی ندارد. او می‌تواند هر چیزی که می‌خواهد باشد. او می‌تواند یک ورزشکار حرفه‌ای، یک هنرمند، یک دانشمند، یا هر چیز دیگری باشد. اما با رشد و نمو، کودک شروع به انتخاب‌هایی می‌کند که ماهیت او را شکل می‌دهد. او تصمیم می‌گیرد که چه نوع ورزش‌هایی را انجام دهد، چه نوع موسیقی را گوش دهد، و چه نوع کتاب‌هایی را بخواند. در نهایت، کودک تبدیل به یک فرد منحصربه‌فرد می‌شود که ماهیت خود را از طریق انتخاب‌هایش ساخته است.

در ارتباط با ریشه‌ها و سابقه تاریخی اندیشه اصالت وجود باید گفت با اینکه محققان غربی، اندیشه اصالت وجود را در قرن نوزدهم و بیستم و در آثار سورن کی یرکه گارد و ژان پل سارتر جستجو می‌کنند، اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که این اندیشه قدمتی طولانی‌تری دارد و صرفاً متعلق به فلسفه مدرن غرب نیست (زروندی، ۲۰۲۱، ص ۵۴). شعاری نژاد، ریشه آن را به سوفسطائیان نسبت می‌دهد؛ نقیب زاده منشأ آن را در آثار ابن سینا و ملاصدرا و حتی قبل از آن جستجو می‌کند و عنوان می‌کند: صدرا، اندیشه‌های مشایی، اشراقی، عرفانی و دینی را بر هم نهاده است (نقیب زاده، ۲۰۲۳، ص ۱۸۱-۱۸۰). برای نمونه اندیشه‌های بنیادی او درباره وجود، یعنی وحدت، مراتب و اصالت وجود در

اندیشه‌های پیشینیان وی نیز بوده است. چنان‌که اندیشه اصیل بودن وجود در برابر ماهیت در ابن سینا نیز دیده می‌شود. همچنین در تبیین و تشریح فلسفه ملاصدرا عنوان نموده است: موجودات گوناگون، به‌رغم بسیاری و گوناگونی، همه، مراتب و مراحل یک وجود یگانه اند و تفاوت آنها در شدت و ضعف یا درجه بهره‌مندی از وجود است؛ بدین معنی که اصل و حقیقت آنها یکی است و ماهیت‌های گوناگون، تعینات همان وجود یگانه‌اند. حقیقت وجود و وجود حقیقی، خداست که واجب و قدیم است و سراسر جهان هستی - که ممکن و حادث است - فیض وجود حقیقی و مشتاق اوست. بر این اساس، صدرا بر سه نظریه تأکید می‌کند که شامل وحدت وجود، تشکیک وجود (یعنی شدت و ضعف وجود)؛ و اصالت وجود (یعنی وجود اصل است و ماهیت‌ها حدود تعینات آنند و از این رو اعتباری‌اند) است. به هر حال، در دوران مدرن، فلسفه اصالت وجود را می‌توان در آثار قرن نوزدهم نظیر سورن کی‌یرکه‌گارد، فردریک ویلهلم نیچه و فئودور داستایوسکی مشاهده کرد؛ با این حال، این مکتب در قرن بیستم و در جریان جنگ جهانی دوم از طریق آثار جمعی از فیلسوفان، به ویژه ژان پل سارتر فرانسوی به اوج شهرت رسید (آذربانی، اقبالی، ۱۴۰۲، ص ۱۴۹).

۲. نقاط اشتراک و اختلاف فیلسوفان در فلسفه اصالت وجود

فیلسوفان مکتب فلسفی اصالت وجود علی‌رغم اعتقاد به اندیشه‌های نسبتاً مشترک، از دو دیدگاه، متفاوت و ناموافق در زمینه مسائل دینی و معنای وجود برخوردارند. از یک طرف، برخی از آنها همچون کی‌یرکه‌گارد، مذهبی بوده و معتقد به منشأ وجود الهی هستند و گروهی دیگر نظیر ژان پل سارتر، ناخدا محور و ده‌ری؛ بدین معنی که در تفکرات خویش تنها جهان هستی را در نظر می‌گیرند (Mahajan, 2021, p 5125). از طرف دیگر، به لحاظ ارائه ایده‌ها، گروهی همچون که‌گارد و نیچه در بیان نظراتشان از روشی روشن و چهارچوبی نظام‌مند بهره گرفته‌اند و معدودی نظیر «مارتین هایدگر» در قالب متون ادبی، داستان و استعاره عقاید خود را القا کرده‌اند (Malyshev, 2022, p 94; Yacek, 2023, p 71).

این حال، به‌رغم تفاوت‌هایی از این دست، پژوهش‌ها موارد زیر را به عنوان ویژگی‌های مشترک اگزیستانسیالیست‌ها برشمرده شده است:

۱. اصالت وجودی‌ها عموماً مخالف بعضی از شکل‌های فلسفه کلاسیک - به ویژه نظرات افلاطون و هگل - هستند. به اعتقاد آنان چنین تفکراتی ذهن و ماهیت انسان را بیش از وجود او مورد تأکید قرار می‌دهد. بنابراین، آنها بر وجود و زندگی واقعی و ملموس انسان به جای صرف تمرکز بر جنبه‌های ذهنی و نظری تأکید دارند (Reveles, 2022, p 5-6). از این دیدگاه، وجود انسان چیزی است که با تجربه‌های واقعی، تصمیم‌ها، و کنش‌های فردی شکل می‌گیرد، نه صرفاً از طریق تفکرات انتزاعی یا ماهیت‌های از پیش تعریف‌شده. از همین گزاره، یعنی تأکید بر واقعیت زندگی و وجود، اهمیت فعالیت بدنی و حرکت در زندگی انسان به عنوان یک واقعیت استنباط می‌گردد. چرا که این فعالیت‌ها بخشی از تجربه‌های واقعی و ملموس انسان در جهان هستند.

۲. اعتراض علیه علم‌گرایی محض و بی‌توجهی به طبیعت و سرشت وجود انسان، از دیگر ویژگی‌های مشترک آنان است. به عقیده پیروان این مکتب جامعه صنعتی، ماشین و فناوری را بر فرد و ارزش‌های انسانی ترجیح می‌دهد و انسان همواره با این خطر مواجه است که به صورت یک شیء یا ابزار تقلیل یابد (Cheng, 2023, p 101). مخالفت با دید ماشینی و ابزاری به انسان در رفتار حرکتی و تربیت بدنی نیز مورد تأکید و توجه است و انسان به عنوان یک کل یکپارچه شامل جنبه‌های فیزیکی، روانی و معنوی مورد توجه قرار می‌گیرد. بنابراین، رفتار حرکتی و تربیت بدنی نیز باید به شیوه‌ای انجام شود که کل وجود انسان را در نظر بگیرد، نه صرفاً به بدن به عنوان یک ابزار برای انجام کارها نگاه بنگرد.

۳. فلسفه اصالت وجود برای خودشناسی اهمیت خاصی قائل است و پیوسته تلاش می‌کند تا انسان تعارض‌های خود با محیط و جامعه و نیز منشأ این تعارضات را بشناسد و راهی برای رهایی از قیود اجتماعی بیابد. به عبارت دیگر، اصالت وجود به انسان کمک می‌کند تا خودش و موقعیت‌های محدودکننده‌ای که جامعه بر او تحمیل می‌کند را بهتر بشناسد و برای یافتن آزادی فردی تلاش کند (Van Stee, 2022, p 169). این تأکید بر خودشناسی و شناخت توانایی‌ها و محدودیت‌های فردی به رفتارهای حرکتی نیز تسری می‌یابد، یعنی در فعالیت‌های جسمی و تربیت بدنی، فرد باید توانایی‌ها و محدودیت‌های خود را بشناسد.

شناخت بدن و قابلیت‌های آن به فرد کمک می‌کند تا حرکات خود را بهبود بخشد و به گونه‌ای عمل کند که با آگاهی از خود و محیط اطرافش هماهنگ باشد.

۴. پیروان مکتب اصالت وجود به ویژگی‌های درونی وجود انسان و تجربیات شخصی فرد اهمیت می‌دهند. آنان معتقدند هیچ معرفتی جدا و مستقل از وجود شخصی وجود ندارد. زندگی درونی انسان با همه اضطراب‌ها و دغدغه‌هایش مورد توجه این مکتب است؛ حال آنکه به اعتقاد آنان، جامعه‌ی صنعتی - بی توجه به این دل مشغولی‌ها همچنان در تدارک بیگانگی انسان از خویشتن خویش است (Rumianowska, 2020, p 263). در تطبیق این اندیشه مشترک بر رفتار حرکتی، اهمیت تجربیات، علایق و انگیزه‌های شخصی در فعالیت‌های ورزشی و حرکتی نیز ملموس و محسوس است. زیرا وقتی به فعالیت‌های حرکتی از این دیدگاه بنگریم، اهمیت علایق و انگیزه‌های شخصی روشن می‌شود. زیرا این فعالیت‌ها نباید صرفاً براساس فشارهای اجتماعی یا هنجارهای عمومی انجام شوند، بلکه باید از درون فرد و خواسته‌های شخصی او نشأت بگیرند. این موجب می‌شود که افراد بیشتر با فعالیت‌های بدنی خود ارتباط برقرار کنند و به شکل عمیق‌تری از لحاظ جسمی و روانی درگیر آن شوند.

۵. به اعتقاد اصالت وجودی‌ها، آزادی و اختیار دو رکن اساسی و بنیادین وجود انسان در فرایند زندگی هستند و مسئولیت تمام تصمیمات و انتخاب‌های او، اعم از خوب یا بد و صور گوناگون خیر و شر در زندگی، مستقیماً بر عهده خودش است (Abbagnano & Fulvi, 2020, 265). در تحلیل رفتار حرکتی مبتنی بر این اندیشه مشترک اگزیستانسیالیسم باید این اصول در فعالیت‌های بدنی و ورزشی نیز نمود دارند. بر این اساس، هر فرد آزاد است تا نوع فعالیت ورزشی متناسب با علایق و توانایی‌های خود را انتخاب کند. همچنین مسئولیت پیگیری منظم برنامه‌های تمرینی و تحمل پیامدهای آن نیز بر عهده خود اوست. از طرفی انتخاب‌های فرد در زمینه نوع، میزان و شیوه فعالیت‌های حرکتی می‌تواند بر سلامت جسمانی و روانی او آثار و نتایج مثبت (بهبود سلامت و آمادگی جسمانی، الگوهای صحیح حرکتی) و منفی (بی‌توجهی به اصول ایمنی، وارد آمدن صدمات) داشته باشد. بنابراین، فرد خود مسئول تبعات مثبت یا منفی ناشی از انتخاب‌هایش در

حوزه رفتار حرکتی و فعالیت‌های بدنی است. این تأکید بر مسئولیت فردی و آزادی انتخاب، کاملاً با اصول اگزستانسیالیسم هماهنگ است.

۳. اصل تقدم هستی بر ماهیت در آدمی

پیروان مکتب اصالت وجود عموماً بر این باورند که انسان در بدو تولد فاقد ماهیت است (Cheng, 2023, p 107). به عقیده آنها، انسان ابتدا هیچ نیست و پس از تولد (وجود یافتن) و در طول زندگی، از طریق اندیشه و عمل، هویت خویش (ذات و ماهیت خود) را شکل می‌دهد. بنابراین تعیین ماهیت او، قبل از تکوین و تحقق وجود ممکن نخواهد بود. فلسفه اصالت وجودی معتقد است اگر واجب الوجود نباشد، لااقل یک موجود است که در او، وجود، مقدم بر ماهیت است و آن انسان است. این اصل اول فلسفه اصالت وجود است. از طرفی، اصالت وجودی‌ها باور دارند که انسان‌ها موجوداتی انتخاب‌گر و ارزش‌گذارند. به اعتقاد آنها زندگی، متنوع‌تر، پیچیده‌تر و غیر قابل پیش‌بینی‌تر از آن است که بتوان آن را در مقوله‌های سازماندهی شده فلسفی تعریف کرد (Chukwuokolo & Jeko, 2020, p 46). با توجه به چنین چشم‌اندازی است که سارتر با بیان جمله «وجود مقدم بر ماهیت است»، نظریه‌های سنتی را که انسان را دارای ماهیت از پیش تعیین‌شده می‌دانستند، به چالش کشید. او برخلاف دیدگاه ارسطو که انسان را ذاتاً عقلانی و دارای هدف می‌دانست، معتقد بود که هر فرد ابتدا به‌طور ناخوانده به دنیا می‌آید. سپس معنای زندگی و ماهیت خود را خلق می‌کند. از آنجاکه هیچ‌گونه حقایق کلی یا قواعد مطلق یا سرنوشت نهایی برای هدایت انسان وجود ندارد، هر فرد در انتخاب مسیر زندگی خود آزادی کامل دارد و همین آزادی به معنای مسئولیت‌پذیری او در قبال اعمال، انتخاب‌ها و تصمیم‌هایش است (Devaney, Nesti, Ronkainen, Littlewood, & Richardson, 2021, p 2).

بر این اساس، مکتب اصالت وجود، انسان را موجودی آگاه، منحصر به فرد و آزاد می‌داند که قادر به تصمیم‌گیری درباره‌ی زندگی خویش است. هستی انسان نه در ویژگی‌های مادی و عینی، بلکه در آگاهی‌اش از وجود خود ریشه دارد. انسان با اختیار و انتخاب‌هایش هویت و ماهیت خود را شکل می‌دهد (Rumianowska, 2020, p 265). این اصل در رفتار

حرکتی نیز صدق می‌کند به طوری که در رفتار حرکتی نیز فرد با انتخاب‌ها و تصمیم‌گیری‌هایش، سبک زندگی حرکتی و ورزشی‌اش را شکل می‌دهد. افراد آزادند تا نوع فعالیت‌بدنی مورد علاقه‌شان را انتخاب کنند. آنها مسئول تعیین سطح و میزان درگیری در فعالیت‌های حرکتی و ورزش هستند. همچنین، افراد با انتخاب الگوهای رفتار حرکتی خاص، هویت حرکتی خود را شکل می‌دهند. مثلاً تصمیم به یک شیوه زندگی فعال یا غیرفعال، یا انتخاب یک رشته ورزشی خاص. در مجموع، آزادی و مسئولیت در انتخاب سبک زندگی حرکتی، بر اساس دیدگاه اصالت وجود تحلیل‌پذیر است.

۴. نگاه نسبی‌گرایانه به واقعیت و حقیقت

از منظر مکتب فلسفی اصالت وجود، واقعیت پدیده‌ای ذهنی و نسبی در نظر گرفته می‌شود که به آگاهی و ادراک شخصی افراد وابسته است؛ بدین معنا که واقعیت برای هر فردی متفاوت است و بستگی به ادراک ذهنی و شخصی او دارد (Thurzo, 2021, p 9). آنچه برای یک نفر واقعیت محسوب می‌شود، ممکن است برای فرد دیگر چنین نباشد. این تأکید بر تجربه فردی و درونی به این معنی است که واقعیت‌ها و تجربیات انسانی به شدت تحت تأثیر نحوه درک و آگاهی شخصی هر فرد قرار دارد. با این حال، اگرچه در این مکتب واقعیت به‌طور عمده به تجربه‌های ذهنی و فردی وابسته است، حقیقت به عنوان یک مفهوم متفاوت و عمیق‌تر شناخته می‌شود. حقیقت در این رویکرد نه یک حقیقت مطلق و غیرقابل تغییر، بلکه به‌گونه‌ای فردی در نظر گرفته می‌شود. به عبارت دیگر، حقیقت نه تنها به تجربیات و آگاهی شخصی افراد وابسته است، بلکه در تعامل با سایر عوامل همچون فرهنگ، تاریخ و شرایط اجتماعی شکل می‌گیرد (Rumianowska, 2020, p 267). این دیدگاه بیانگر آن است که در فلسفه اصالت وجود، حقیقت و واقعیت به عنوان مفاهیم پویا و فردی در نظر گرفته می‌شوند و نمی‌توان آنها را به صورت یکسان و مطلق برای همه تعریف کرد. در حوزه رفتار حرکتی و تربیت بدنی نیز، این دیدگاه نسبی‌گرایانه به واقعیت و حقیقت قابل مشاهده است به طوری که واقعیت و حقیقت پدیده‌هایی نسبی و ذهنی تلقی می‌شوند که در پیوند با آگاهی افراد معنا می‌یابند. معیارهایی مانند موفقیت، سلامت، توانایی و مهارت، تعاریف و مصادیق متفاوتی برای افراد مختلف دارند، برای هر فرد به طور

متفاوتی تعریف می‌شود و به دیدگاه شخصی هر افراد وابسته هستند. برای یک ورزشکار حرفه‌ای، موفقیت به معنای کسب مدال طلای المپیک است در حالی که برای یک فرد معمولی ممکن است موفقیت به معنای کاهش وزن و حفظ سلامتی باشد. یک ورزشکار پرتلاش ممکن است با وجود مصدومیت، خود را در سلامت کامل بداند در حالی که یک فرد معمولی، سلامتی را در عدم وجود هرگونه درد یا ناراحتی جسمانی تعریف کند. یک ژیمناست حرفه‌ای انجام حرکات بسیار پیچیده با درجه مهارت بالا را مهارت می‌داند در حالی که یک فرد مبتدی قادر بودن به دویدن ۳۰ دقیقه بدون توقف را نشانه توانایی و مهارت تلقی می‌کند. بنابراین تعاریف شخصی و متفاوتی از این مفاهیم در بین افراد وجود دارد و در نتیجه، قضاوت درباره این مفاهیم در رفتار حرکتی، کاملاً نسبی و شخصی است و نمی‌توان معیارهای مطلق و یکسانی را برای همه در نظر گرفت.

۵. رابطه انسان و بدن با محیط پیرامون

مکتب فلسفی اصالت وجود ادعا می‌کند که افراد در حالی که زندگی می‌کنند و با دنیای اطراف خود در تعامل هستند، خود را شکل می‌دهند (Lopez Frias, 2015, p 293). هرچه این تعاملات غنی‌تر و متنوع‌تر باشد، انسان به‌طور کامل‌تری به توانایی‌های خود پی می‌برد (Van den Bos, 2009, p 198). از دیدگاه این مکتب، بدن نه تنها به عنوان وسیله‌ای فیزیکی، بلکه به عنوان واسطه‌ای ادراکی در زندگی انسان عمل می‌کند. بدن ابزار و واسطه‌ای است که امکان حضور، ادراک و تعامل انسان با محیط بیرونی و اطراف خودش را فراهم می‌کند (Harris et al., 2015, p 3)؛ بدین معنی که جسم قابلیت است که به انسان اجازه می‌دهد که در دنیا حضور پیدا کند، محیط و محرک‌های بیرون را ادراک کند، و با محیط تعامل و ارتباط برقرار کند و این موضوع از طریق رفتار حرکتی و انجام مهارت‌های حرکتی صورت می‌گیرد. وقتی که فرد در تعاملات حرکتی و فعالیت‌های فیزیکی مشارکت می‌کند، این فعالیت‌ها به او امکان می‌دهد تا نه تنها محیط اطرافش را بهتر درک کند، بلکه به توسعه و شکل‌گیری توانایی‌های خود نیز بپردازد. این تعاملات غنی و متنوع، به انسان این فرصت را می‌دهد تا به شیوه‌های مختلف با دنیای اطرافش در ارتباط باشد و از طریق حرکات بدنی به بیان افکار و احساسات درونی خود بپردازد. به

عبارت دیگر، از طریق بدن و رفتارهای حرکتی است که فرد می‌تواند در جهان معنا بیابد و معانی ذهنی خود را به محیط اطراف منتقل کرده و با آن تعامل برقرار می‌کند (صالحی، طهماسبی، و طالب رکنی، ۲۰۲۱، ص ۵۴). برای نمونه، فردی که بدخلق و عصبانی است و تصمیم می‌گیرد برای تخلیه این عصبانیت، شدیداً بدود یا به سالن بدنسازی برود، در واقع حالت ذهنی و روانی خود را از طریق حرکات بدنی خارج می‌سازد و با محیط در می‌آمیزد؛ یا آنکه برای دیدار دوستانش به مسابقه فوتبال می‌رود، از طریق بازی (Play) و حرکات بدن، با دوستان خود ارتباط برقرار می‌کند و احساساتش را به آنها منتقل می‌سازد. همچنین، شخصی که با انجام تمرینات یوگا سعی در مراقبه و تمرکز ذهن دارد، ارتباط ذهن و بدن خود را تقویت کرده و با نیروهای معنوی درون خود پیوند برقرار می‌کند. نمونه دیگر، معلولی که با ورزش کردن، بر محدودیت‌ها و موانع بدنی‌اش غلبه می‌کند و استقلال خود را به دست می‌آورد، در واقع اراده و روحیه درونی‌اش را به بیرون منتقل کرده و با محیط و جامعه پیرامونش تعامل برقرار می‌کند. این اهمیت ورزش و فعالیت‌های حرکتی را از منظر فلسفی برجسته می‌کند و مبین این حقیقت هستند که چگونه از طریق حرکات بدنی، انسان مفاهیم ذهنی و درونی خود را بیرونی می‌کند و با دنیای اطراف خویش در ارتباط می‌آید.

۶. جایگاه آزادی و اختیار در شکل‌دهی به هویت جسمانی

مکتب اصالت وجود، دیدگاهی کاملاً اختیارگرایانه نسبت به جبر و اختیار دارد و با هرگونه جبرگرایی که آزادی انسان را محدود کند، مخالف است (Callahan, 2021, p 540). جبرگرایان معتقدند سرنوشت انسان از پیش تعیین شده، در حالی که اصالت وجودی‌ها معتقدند انسان کاملاً مختار و در انتخاب‌های خود آزاد و خالق سرنوشت خویش است (Abbagnano & Fulvi, 2020, 267). ژان پل سارتر، این مکتب را انسان‌گرایانه می‌داند، چراکه آزادی را با مسئولیت پیوند می‌دهد (Warburton, 1996, p 29; Joseph F, Reynolds J, 2023, p 25). بر طبق نظر سارتر، هر انتخاب فرد، نه تنها هویت شخصی خویش، بلکه نگرش و رفتار دیگران را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. برای نمونه، انتخاب شجاعت در برابر مشکلات، شجاعت را در جامعه تقویت می‌کند و بی‌تفاوتی، جامعه را دچار

زوال می‌سازد (Cheng, 2023, p 104). چگونگی آزادی و انتخاب هر شخص اگر چه ظاهراً جزئی و شخصی به نظر می‌رسد، اما در واقع کلی، اجتماعی و بلکه جهانی است. آنچه هر کدام از ما از خویشتن خویش می‌سازیم و ارائه می‌دهیم، در واقع نمونه و سرمشقی است برای همه‌ی جهانیان. چنین است که ترس، ترس می‌آورد، شجاعت، مولد شجاعت می‌گردد، مسئولیت‌پذیری تعمیم می‌یابد، بی‌تفاوتی موریانه‌ای می‌شود که بطون جامعه را از درون تهی می‌کند و قانون‌شکنی و ویروس جهش‌یافته‌ای می‌گردد که هیچ پادزهری برایش نمی‌توان یافت. آدمی با انتخاب خود مسیر جامعه بشری را تعیین می‌کند. پس مسئولیت ما بسیار عظیم‌تر از آن است که می‌پنداریم. زیرا آزادی، اختیار و مسئولیت ما، همه‌ی ابناء بشر را درگیر راهی می‌کند که انتخاب کرده‌ایم (آذربانی، اقبالی، ۱۴۰۲ ص ۱۶۰).

اگر به این نتیجه رسیده باشیم که وجود بر ماهیت مقدم است، پس وجود، مسئول تعیین ماهیت ماست. انتخاب این یا آن، در عین اینکه حق ما بوده، مسئولیت ما نیز هست؛ و ما هیچگاه نمی‌توانیم بدی را انتخاب کنیم. آنچه انتخاب می‌کنیم همیشه خوبی است. زیرا هیچ چیز نمی‌تواند برای ما خوب باشد مگر آنکه برای همگان خوب باشد. اگر به راستی بپذیریم که وجود بر ماهیت مقدم است، دیگر هیچ گاه نمی‌توان با توسل به طبیعت مفروض و متحجر انسانی، مسائل را توجیه کرد. زیرا دیگر جبر علی وجود ندارد. بشر آزاد است. بشر آزادی است (Van Dung, 2020, p 74-76). از سوی دیگر، مکتب اصالت وجود، فقط آنچه وابسته به اراده‌ی شخص است یا به مجموعه احتمال‌هایی که عمل وی را ممکن می‌سازد، متکی است. زیرا هنگامی که آدمی چیزی را می‌خواهد، همیشه با عوامل احتمالی روبه‌روست. با این حال، تا آنجا می‌توان به امکان‌ها امیدوار بود که به‌طور دقیق در حیطة عمل ما قرار گیرند. از لحظه‌ای که مسلم شود امکان‌هایی که در برابر ما قرار دارند، به‌تمامی در حیطة عمل ما نیستند، باید از آنها قطع امید کرد (Buben A, 2022, p 43). بر این اساس، از دیدگاه اگزیستانسیالیستی، انسان موجودی است مختار که قادر است بر مبنای آزادی و اختیار خود، نسبت به هویت جسمانی‌اش تصمیم‌گیری و آن را شکل دهد. به باور اگزیستانسیالیست‌ها انسان می‌تواند با انتخاب نوع فعالیت‌های بدنی و تربیت جسمانی، به سمت تعالی وجودی و خودشکوفایی حرکت کند. در زمینه‌ی تربیت بدنی و رفتار حرکتی،

انتخاب‌های فردی در زمینه فعالیت‌های بدنی و نوع تربیت جسمانی، می‌تواند تأثیرات عمیقی بر هویت جسمانی و اجتماعی شخص بگذارد. به این معنا که وقتی یک شخص با اراده و اختیار خود تصمیم به بهبود وضعیت جسمانی یا مهارت‌های ورزشی می‌گیرد، نه تنها بر سلامت جسمانی خود تأثیر می‌گذارد، بلکه می‌تواند این فرآیند را به‌عنوان الگویی برای دیگران نیز ارائه دهد. برای مثال، اگر یک شخص در تمرینات ورزشی سخت‌کوش باشد و خود را در برابر چالش‌ها قرار دهد، این تلاش می‌تواند برای اطرافیانش الهام‌بخش باشد تا در زمینه تربیت بدنی و ورزش همین تلاش و اراده را به کار گیرند. علاوه بر این، فردی که با اختیار خود ورزش منظم را انتخاب می‌کند، نه تنها سلامت جسمانی خود را بهبود می‌بخشد، بلکه الگویی برای دیگران می‌شود. همچنین، یک ورزشکار که پس از آسیب به تمرینات بازمی‌گردد، نشان‌دهنده مسئولیت‌پذیری وی است. این انتخاب‌ها به تعالی وجودی و خودشکوفایی منجر می‌شوند.

۷. نسبت ذهن و بدن

در مکتب اصالت وجود، ذهن و بدن دو بخش مکمل یک وجود یگانه (انسان) هستند که در ارتباطی تنگاتنگ و دوسویه با یکدیگر قرار دارند. در واقع، اگزیستانسیالیست‌ها به دوگرایی و ثنویت ذهن و بدن معتقدند (Hokowhitu, 2009, p 103). در این دیدگاه، ذهن انسان منبع اصلی آگاهی، اندیشه و اراده اوست. با این حال، ذهن بدون بدن وجود خارجی ندارد و همواره در یک بدن تجسم می‌یابد. بنابراین، از یک طرف ذهن و بدن دو بُعد لاینفک هستی انسان هستند و از سوی دیگر، بدن انسان محدودیت‌ها و امکاناتی برای ذهن ایجاد می‌کند. بدن ما را در زمان و مکان خاصی محدود می‌سازد و ذهن مجبور است با این محدودیت‌ها کنار بیاید، اما همزمان بدن ابزارهایی (نظیر حواس پنج‌گانه) نیز در اختیار ذهن قرار می‌دهد تا بتواند با جهان بیرون ارتباط برقرار کند و درک درستی داشته باشد (Grankvist, Kajonius, & Persson, 2016, p 128). لذا تأکید بر ذهن، اندیشه‌ها و تحلیل‌های ذهنی از موارد مورد تأیید اگزیستانسیالیست‌ها است.

در مورد معیارهای اخلاقی، اگزیستانسیالیست‌ها معتقدند تنوع وجود دارد و افراد آزادند معیارهای اخلاقی خود را انتخاب کنند، با این حال، برخی از هنجارهای و معیارهای اخلاقی توسط جامعه به افراد تحمیل می‌شود (Akinbode, 2023, p 16).

به نظر اگزیستانسیالیست‌ها، ارزش‌گذاری و انتخاب از مباحث بنیادین فلسفه اصالت وجود است (مظفری، جهانیان، ۲۰۱۶، ص ۲۴). ارزش‌ها منشأ متافیزیکی یا جامعه‌شناختی و یا حتی ایدئولوژیک ندارند و ریشه آن‌ها در واقعیت پیشینی (سنت‌ها) نیست، بلکه آن‌ها از راه تجربه و انتخاب‌های شخصی آفریده می‌شوند. هیچ معیار کلی، بیرونی، برای ارزشیابی ارزش‌ها نمی‌تواند وجود داشته باشد، با این حال، انسان ناگزیر از ارزش‌گذاری و انتخاب کردن است (همو، ۲۰۱۶، ص ۲۵). یک فرد ممکن است ارزش سلامتی را به دلیل تجربه شخصی خود از بیماری یا ناتوانی ارزشمند بداند. فرد دیگری ممکن است ارزش زیبایی را به دلیل تجربه شخصی خود از هنر یا طبیعت ارزشمند بداند. در رفتار حرکتی، این ایده می‌تواند به ما کمک کند تا رفتار حرکتی را از دیدگاه فرد درک کنیم. ممکن است یک ورزشکار انتخاب کند که در یک ورزش رقابت کند. زیرا برای وی ارزش رقابت و چالش را دارد، یا یک فرد ممکن است انتخاب کند که یک سبک زندگی فعال داشته باشد. بنابراین که برای او ارزش سلامتی و تندرستی را دارد. این ارزش‌های شخصی برای ورزشکار و شخص است و هیچ معیار کلی برای ارزیابی آن وجود ندارد.

۸. تن آزاد و اراده متعالی، نفی ورزش قهرمانی

در مکتب اصالت وجود، بدن انسان به عنوان یک واقعیت عینی و جدا از ذهن در نظر گرفته نمی‌شود، بلکه بخشی از وجود فرد است که با ذهن و روان او در ارتباط است (Hokowhitu, 2009, p 107). بدن به عنوان ابزاری برای تعامل انسان با جهان و تجربه کردن به‌ویژه در زمینه شکل‌گیری هویت اهمیت دارد. در این مکتب فلسفی، بدن انسان و تناسب اندام از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. زیرا بدن انسان به عنوان یک واقعیت محسوس و عینی در نظر گرفته می‌شود که فرد از طریق آن با دنیای اطراف در ارتباط است. همچنین، تناسب اندام و سلامت بدن نشان‌دهنده توانایی فرد در مواجهه با چالش‌ها و محدودیت‌های زندگی است (Jordbru, Jespersen, & Martinsen, 2008, p 187). در

مجموع، دیدگاه مکتب اصالت وجود در مورد ماهیت بدن و تناسب اندام، دیدگاهی پیچیده و چندوجهی است. در این مکتب، بدن به عنوان بخشی از وجود انسان و ابزاری برای دستیابی به آزادی، اصالت و خودشکوفایی در نظر گرفته می‌شود.

از سوی دیگر، مکتب اصالت وجود با قهرمان‌پروری و ورزش قهرمانی چندان توافق ندارد؛ چراکه قهرمانی به معنای کسب پیروزی به هر قیمت است و این خود بر مسئولیت فردی و خودآگاهی که از ارکان فلسفه اگزیستانسیالیسم است، آسیب می‌زند و می‌تواند به جامعه تسری پیدا کند و این امر با اشتداد آگاهی که هدف اصلی تربیت در مکتب اصالت وجود است، مطابقت ندارد (کلانتری، اقبالی، ۱۴۰۲، ص ۱۷۲). علاوه بر این، بر طبق نظر سارتر، فرد در ورزش قهرمانی خود را به آزادی واگذار نمی‌کند، بلکه درگیر رقابت و فشارهای بیرونی می‌شود که این با ماهیت انسان به‌عنوان موجودی آزاد و در حال تحقق کمال مغایر است. در واقع، رقابت و استراتژی‌های بازی در ورزش قهرمانی موجب تضعیف آزادی فردی و کاهش ماهیت انسان به‌عنوان موجودی در حال شدن می‌شود. رقابت و مسابقه (Game) اثرات تربیتی چندان ندارند. در عوض، بازی‌های غیرساختاری و بدون قاعده، که آزادی فرد را بیشتر تأمین می‌کنند، از نظر اصالت وجودی‌ها مناسب‌ترند. همچنین، ورزش‌های انفرادی مانند شطرنج، شنا، کوهنوردی، تیراندازی، دویدن، پریدن و غیره به دلیل آنکه آزادی عمل فرد را تأمین می‌کنند، از اهمیت بیشتری نسبت به ورزش‌های تیمی برخوردارند (Pitt R, 2013, p 110).

۹. تسهیل خودشکوفایی و تقویت خودپنداره

خودشکوفایی از مفاهیم کلیدی فلسفه اصالت وجود است (Johnson, 1967, p 54). این واژه به معنای رسیدن و دستیابی انسان به کمال و پتانسیل کامل خویش است؛ یعنی اینکه انسان بتواند استعدادها، توانمندی‌ها و ظرفیت‌های بالقوه خود را شکوفا کند و به فعلیت و بالفعل درآورد (Frick, 1982, p 35). اگزیستانسیالیست‌ها، انسان را موجودی در حال رشد و تکامل می‌دانند که با اراده و انتخاب آزاد، می‌تواند مسیر شکوفایی خود را بیابد (Crewe & Lippens, 2009, p 45). خودشکوفایی زمانی رخ می‌دهد که شخص بتواند موانع، محدودیت‌ها و الگوهای رفتاری غلط را کنار بزند و به شناخت عمیق و آگاهی از

خود برسد و تصمیم‌های آگاهانه و مسئولانه اتخاذ نماید. بدیهی است که این انتظار در ذات تعلیم و تربیت حرکتی نیز نهفته است؛ ذات تربیت بدنی این است که از طریق حرکات بدنی، رشد و تکامل را در تمام ابعاد وجود انسان - جسمی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی - تسهیل و هماهنگ می‌کند. بنابراین انتظار می‌رود که فعالیت‌های حرکتی به خودشکوفایی انسان کمک کنند. این موضوع در تعریف تربیت بدنی نیز به خوبی مشهود است. طبق این تعریف، تربیت بدنی بخش مهمی از تعلیم و تربیت است که از طریق حرکات بدنی، جریان رشد و تکامل را در تمام ابعاد وجود انسان تسهیل و هماهنگ می‌کند و به رشد و شکوفایی استعدادها منجر می‌شود. بر این اساس، فعالیت‌های حرکتی می‌تواند به فرد کمک کند تا از نظر فیزیکی (تقویت عضلات و سیستم‌های بدنی)، ذهنی (افزایش تمرکز و حل مسأله)، عاطفی (کاهش استرس و بهبود خلق‌وخو) و اجتماعی (تقویت تعاملات اجتماعی) رشد نماید و این امر به شناخت توانایی‌هایش و دستیابی به خودشکوفایی کمک می‌کند.

در تکمیل مسیر خودشکوفایی و رشد همه جانبه، اگزیستانسیالیست‌ها بر اهمیت شناخت خود و درک هویت فردی (خویشتن‌یابی) تأکید دارند (Tubbs, 2013, p 478). در این راستا، خودپنداره (Self-concept)، به عنوان تصویری که انسان از خودش دارد مشتمل بر مجموعه‌ای از باورها و ادراکات تعریف می‌شود. تصور از خویش می‌تواند شامل ضعف‌ها، قوت‌ها، ویژگی‌های جسمانی، روانی، ذهنی، توانایی‌های عمومی و موفقیت‌های شخص باشد (Campbell, Assanand, & Paula, 2003, p 118). این نگرش، بر اساس تجربیات و باورها، می‌تواند مثبت یا منفی باشد. خودپنداره مثبت به عنوان یک هدف وجودی، نقش مهمی در شکل‌دهی به هویت و جهت‌یابی افراد ایفا می‌کند و می‌تواند به شخص کمک کند تا به خودش و توانایی‌هایش پی ببرد و زندگی شاد و رضایت‌بخشی داشته باشد (Crone et al., 2015, p 275). بخشی از خویشتن‌پنداری به نگرش فرد از توانایی‌های جسمی خود مربوط می‌شود. در واقع تصور بدنی (Body image) مرحله اولیه و بنیادین تصور از خویش است. کودک و نوجوانی که به دلیل ضعف بدنی و فقدان قابلیت‌های جسمانی و حرکتی، اغلب در رقابت‌ها، زورورزی‌ها و درگیری‌ها ناتوان است و به دلیل چاقی، ترکیب بدنی نامناسب و فقدان مهارت‌های حرکتی غالباً از سوی کودکان دیگر مورد سرزنش یا تمسخر قرار می‌گیرد، به دلیل شکل‌گیری خودپنداره منفی، به انزوا و

گوشه‌نشینی می‌گراید. استمرار این شرایط فردی را به جامعه تحویل خواهد داد که خود را برای بسیاری از فعالیت‌های فردی و اجتماعی مناسب نمی‌داند، نگاهی دوستانه به مردم و جامعه ندارد و احتمالاً میزان سازگاری اجتماعی وی پایین است. برعکس، ورزش باعث اندامی متناسب می‌شود، توانایی‌ها را افزایش می‌دهد، زیبایی‌های الهی را به خود و دیگران می‌نمایاند، نگرشی در فرد ایجاد می‌کند که او برای بدن خود احترام قائل می‌شود و تندرستی را مبتنی بر ارزش‌های جسمانی می‌داند و این مقدمه‌ای است برای شناختن خویش به عنوان فردی دوست‌داشتنی، سازگار، خوش‌بین، خلاق و قائل به تمامی ارزش‌های جسمانی، روانی و اخلاقی. بدین ترتیب، انتخاب‌ها و تصمیمات افراد در جهان تا حد زیادی تحت تأثیر خودپنداره آن‌ها قرار دارد (Van der Aar et al., 2022, p 342). از این رو، شناخت و تقویت این تصور از اهمیت ویژه‌ای در فلسفه اصالت وجود برخوردار است.

۱۰. تقویت روحیه مشارکت گروهی و گسترش روابط انسانی

مکتب فلسفی اصالت وجود بر اهمیت روابط انسانی و مشارکت اجتماعی تأکید زیادی دارد (Van Dung, 2020, p 78). از نظر اصالت وجودی‌ها، انسان موجودی اجتماعی است و نمی‌تواند بدون ارتباط با دیگر انسان‌ها به زندگی ادامه دهد. لذا آنها بر گسترش روابط انسانی و تعاملات اجتماعی تأکید می‌کنند. این مکتب بر این باور است که مشارکت در فعالیت‌های گروهی و تیمی، انسان را از انزوا خارج می‌سازد و به او کمک می‌کند تا خود را بهتر بشناسد. همچنین همکاری با دیگران موجب تقویت روحیه و افزایش اعتماد به نفس می‌شود (Chukwuokolo & Jeko, 2020, p 55). بنابراین از نگاه مکتب اصالت وجود، مشارکت در فعالیت‌های جمعی نه تنها باعث رشد فردی می‌شود، بلکه پیوندهای انسانی را تقویت کرده و به ایجاد جامعه‌ای مسئولیت‌پذیرتر و همبسته‌تر منجر می‌گردد. چنین موضوعی، البته یکی از اهداف اصلی تربیت حرکتی است؛ چنانکه تحقیقات گروت ونت، به عنوان یکی از ده‌ها تحقیق مشابه نشان می‌دهد که مهمترین عامل در اجتماعی شدن کودکان و نوجوانان شرکت آنان در فعالیتهای ورزشی است (Grotevant & Cooper, 2005, p 25). ون کلو موریس از فیلسوفان تعلیم و تربیت مکتب اصالت وجود، هدف اصلی

آموزش و پرورش را اشتداد آگاهی (Intensity of consciousness) در فرد می‌داند. این بیانگر فرآیندی است که در آن فرد به سطح بالاتری از خودآگاهی و شناخت می‌رسد. در این حالت، یادگیرنده باید درک کند که به‌عنوان یک فرد، به‌صورت آزادانه، مستقل و خلاقانه در زندگی و تصمیمات خود عمل می‌کند. او دوره رشد را به دو مرحله‌ی پیش‌وجودی (معادل دوران دبستان) و لحظه‌وجودی (مقارن با دوران دبیرستان و دانشگاه) تقسیم می‌کند. رشد جسمانی از ویژگی‌های بارز دوره اول است. بنابراین، در این دوره بازی‌های مختلف و کسب مهارت‌های حرکتی و حرکات پایه باید در برنامه تربیتی کودک قرار داده شود. همچنین، بر طبق نظر وی، سال‌های پیش‌وجودی با دوره آموزش ابتدایی همزمان است، یعنی مقطعی که کودکان خواندن، نوشتن و حساب را می‌آموزند و مهارت‌های جسمانی، تفریحی، ارتباطی و اجتماعی را فرا می‌گیرند (Sherman, 2020, p 507).

۱۱. فراهم کردن زمینه بروز زیبایی در اجرای مهارت‌های حرکتی

در مکتب فلسفی اصالت وجود، پرورش خلاقیت و بروز استعدادهای فردی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (Malik & Akhter, 2013, p 89). در ارتباط با این هدف و در رابطه با تعلیم و تربیت اگزیستانسیالیستی، گوتک عنوان می‌کند که مطالعات انسان‌گرایانه مانند تاریخ، هنر، ادبیات، فلسفه و مذهب، بالاخص برای بررسی ارزش‌های اخلاقی و زیبایی‌شناختی مفیدند. هنر که برای پرورش ذوق زیبایی‌شناختی طرح‌ریزی می‌شود، شامل موسیقی، نمایشنامه، حرکات ریتمیک، نویسندگی خلاقانه، نقاشی و سینماست. طبق عقیده اگزیستانسیالیست‌ها، هدف تربیت زیبایی‌شناختی (ذوقی) آن نیست که سبک و روش کار چند هنرمند نمونه تقلید شود، بلکه هدف آن است که خلاقیت زیبایی‌شناختی مجال ظهور پیدا کند (Rusdi, 2019, p 210).

در رابطه با تحقق هدف فوق و رشد زیبایی‌شناختی در کودکان آن‌گونه که گوتک اشاره می‌کند، نقش هنر حرکت و حرکات مهارتی بسیار تعیین‌کننده است و می‌تواند الهام‌بخش کودکان و نوجوانان باشد، چنانکه دبورا آ. وست و چارلز آ. بوچر عنوان نموده‌اند، تربیت بدنی مملو از زیبایی است و این دارایی را با سخاوت تمام به انسان ارزانی می‌دارد. بدن

انسان در صورت تکامل و پرورش از زیباییهای نمایان خلقت است. زیبایی حرکتی از طریق فعالیت جسمی توسعه می‌یابد. پاسکاری در فوتبال، شوت در بسکتبال، پرش ارتفاع شیرجه با دو نیم وارو یا نمایش یک حرکت ریتمیک پیچیده آمیزه‌ای از زیبایی هماهنگی توازن و روانی حرکت است. اینها زیبایی‌های عملی هستند. هر کسی که اجرای زیبای قهرمانان را در رشته‌های مختلف ورزشی مشاهده می‌کند. معنی و مفهوم زیبایی اجرا را درک خواهد کرد این زیبایی، تنها از تمرین و کمال بر می‌خیزد (Bucher & Wuest, 2009, p 25). بر این اساس، رفتار حرکتی می‌تواند هم جهت با هدف مکتب اصالت وجود مبنی بر شکوفایی استعدادها و خلاقیت افراد، نقش مؤثری ایفا کند.

نتیجه

با توجه به آنچه در مقاله حاضر آمد، فلسفه اصالت وجود، دربرگیرنده اندیشه‌هایی گوناگون و بعضاً نامتجانس درباره انسان مدرن، نگرانی‌ها، ترس‌ها و نیازهای وی است. فصل مشترک این اندیشه‌ها، موضوع تقدم وجود بر ماهیت در انسان است. اصالت وجودی‌ها معتقدند که انسان، خود ماهیت وجود خویش را می‌سازد حال آنکه در دیگر موجودات این قضیه بالعکس است؛ در آنان ماهیت بر وجود مقدم است (بند اول). اگزستانسیالیست‌ها عموماً معتقدند که بشر موجود تعریف ناپذیری است. زیرا آدمی در آغاز وجود هیچ چیزی نیست و پس از وجود یافتن در فرایند زندگی است که از طریق اندیشه و عمل هویت خویش را می‌سازد و معین می‌کند (بند سوم). تأکید بر آزادی و اختیار از مبانی اصلی انسان‌شناسی فلسفه اصالت وجود است؛ زیرا در قلمرو آزادی و با تکیه بر اختیار است که تعیین ماهیت مقدور می‌شود (بند دوم). ون کلو موریس از فیلسوفان تعلیم و تربیت مکتب اصالت وجود، هدف اصلی آموزش و پرورش را اشتداد آگاهی در فرد می‌داند. او دوره رشد را به دو مرحله ی پیش وجودی (معادل دوران دبستان) و لحظه وجودی (مقارن با دوران دبیرستان و دانشگاه) تقسیم می‌کند. رشد جسمانی از ویژگی‌های بارز دوره اول است. بنابراین، بازی‌های مختلف و کسب مهارت‌های حرکتی و حرکات پایه باید در برنامه تربیتی کودک قرار داده شود (بند دهم). اگزستانسیالیست‌ها با ورزش قهرمانی چندان موافق نیستند. زیرا ورزش، انسان خود را به آزادی واگذار می‌کند؛ در حالی که جام‌های قهرمانی، دنیای

ستارگان ورزشی، دوپینگ، کنترل شرایط و استرس بازی، در حقیقت ماهیت انسان را که به سوی کمال گرایش دارد با اختلال مواجه می‌کند (بند هشتم). بنابراین آنچه گذشت، آنچه در رابطه با رفتار حرکتی و تربیت بدنی از دیدگاه مکتب اصالت وجود می‌توان بیان کرد مبتنی بر تحلیل‌ها و استنتاج‌هاست. به موجب چنین رویکردی از دیدگاه مکتب فلسفی اگزیستانسیالیست: فعالیت‌های حرکتی می‌توانند به تسهیل خودشکوفایی منجر شوند. بهترین برنامه تربیت حرکتی آن است که احساس آزادی عمل و مسئولیت در قبال آن را در فرد تقویت کند. فعالیت حرکتی باید متضمن خلاقیت فرد باشد. زیرا همانطور که عنوان شد، فعالیت‌های حرکتی باید به عنوان انتخاب‌هایی آگاهانه تلقی شوند که نشان‌دهنده آزادی و اختیار انسان هستند. بازی به عنوان تجربه‌ای ارزشمند می‌تواند کودک را در شناخت مفاهیم و محیط یاری نماید. اجرای حرکات می‌تواند به شناخت بهتر از وجود خویش منجر شود. رقابت و مسابقه اثرات تربیتی چندانی ندارند. در عوض، بازی‌های بدون قاعده و غیر ساختاری هم با آزادی انسان سازگار هستند و هم از دلهره‌های انسانی (که سارتر به کرات از آن سخن گفته) می‌کاهد. از طرفی، ورزش‌های انفرادی مانند شطرنج، شنا، کوهنوردی، تیراندازی، دویدن، پریدن و غیره به دلیل آنکه آزادی عمل فرد را تأمین می‌کنند، از اهمیت بیشتری نسبت به ورزش‌های تیمی برخوردارند.

مشارکت نویسندگان

این مقاله برآمده از طرح دانشگاهی در حال اجرا و استفاده از گزینت به شماره ۵۹۷۳/۱۲۰ است و حاصل مطالعات نویسنده و به صورت انفرادی نگاشته شده است.

تشکر و قدردانی

از دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی که زمینه را برای انجام این نوع تحقیقات فراهم کرده است، تشکر و قدردانی می‌کنم

تعارض منافع

هیچ گونه تعارض منافی توسط نویسنده بیان نشده است.

منابع و مأخذ

- Abbagnano N, Fulvi D. Existentialism as Philosophy of the Possible. *Journal of Continental Philosophy*. 2020;1(2):260-276.
- Akinbode E. Jean-Paul Sartre's Existential Freedom: A Critical Analysis. *International Journal of European Studies*. 2023; 7(1): 15-18.
- Azarbani A, Eghbali M. *Philosophy of physical education and sport*. Tehran: Ayeiz; 2023. Persian.
- Azhar I. A critical study of existentialistic view of education and its relevance to human existence and progress. [Master's thesis] Aligarh Muslim University; 2013.
- Buben A. *Existentialism and the Desirability of Immortality*. Routledge; 2022.
- Bucher CA, Wuest DA. *Physical Education. Exercise Science, and Sport*: New York: Mc Graw Hill. 2009.
- Callahan LF. Epistemic existentialism. *Episteme journal*. 2021;18(4):539-54.
- Campbell JD, Assanand S, Paula AD. The structure of the self-concept and its relation to psychological adjustment. *Journal of personality*. 2003;71(1):115-140.
- Cheng M. An Analysis of Sartre's Existentialism. *Philosophy Journal*. 2023;2(1):100-4.
- Chukwuokolo JC, Jeko VO. Existentialism, Man and Society: A Philosophical Appraisal. *Oracle of Wisdom Journal of Philosophy and Public Affairs*. 2020;4(4):43-60.
- Crewe D, Lippens R. Introduction: Existentialism—Freedom, being and crime. *Existentialist criminology*. Routledge-Cavendish; 2009.
- Crone EA, Green KH, van de Groep IH, van der Crujisen R. A neurocognitive model of self-concept development in adolescence. *Annual Review of Developmental Psychology*. 2022;4(1):273-95.
- Devaney DJ, Nesti MS, Ronkainen NJ, Littlewood MA, Richardson D. The philosophical underpinning of athlete lifestyle support: An existential-humanistic perspective. *The Sport Psychologist*. 2021;36(1):29-39.
- Elder J, Cheung B, Davis T, Hughes B. Mapping the self: A network approach for understanding psychological and neural representations of self-concept structure. *Journal of personality and social psychology*. 2023;124(2):237.
- Frick WB. Conceptual foundations of self-actualization: A contribution to motivation theory. *Journal of Humanistic Psychology*. 1982;22(4):33-52.

- Grankvist G, Kajonius P, Persson B. The relationship between mind-body dualism and personal values. *International Journal of Psychological Studies*. 2016;8(2):126-32.
- Grotevant HD, Cooper CR. Individuality and connectedness in adolescent development. *Personality Development in Adolescence: A cross national and life span perspective* Elisabeth E, Skoe AE, London, New York Routledge; 2005.
- Guttek GL. Historical and philosophical foundations of education: A biographical introduction. Prentice-Hall; 2001.
- Harris LR, Carnevale MJ, D'Amour S, Fraser LE, Harrar V, Hoover AE, et al. How our body influences our perception of the world. *Frontiers in psychology*. 2015; 6:819.
- Hokowhitu B. Indigenous existentialism and the body. *Cultural Studies Review*. 2009;15(2):101-118.
- Johnson EL. Existentialism, self-theory and the existential self. *The Personnel and Guidance Journal*. 1967;46(1):53-58.
- Jordbru AA, Jespersen E, Martinsen E. Conversion gait disorder—Meeting patients in behaviour, reuniting body and mind. *Sports Ethics and Philosophy*. 2008; 2(2):185-199.
- Joseph F, Reynolds J. Existentialism, Phenomenology and Method. *The Bloomsbury Handbook of Existentialism*. 2023.
- Lopez Frias F. Talent Development, Existential Philosophy, and Sport. *On becoming an Elite Athlete*. Taylor & Francis; 2015.
- Mahajan A. Existentialism: A Philosophical Approach in Literature. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*. 2021;12(5): 5124-5133
- Malik G, Akhter R. Existentialism and classroom practice. *IOSR Journal of humanities and Social Science*. 2013;8(6):87-91.
- Malyshev VB. Martin Heidegger VS Ludwig Wittgenstein: the world as an image and metaphysical dial. *Vestnik of Samara State Technical University Series Philosophy*. 2022;4(2):90-8.
- Mozaffari M, Jahanian R. Identifying Existentialist Philosophy of Education. *International Academic Journal of Social Sciences*. 2016;3(8):18-28.
- Naghibzadeh A. philosophy of education. Tehran: Tahoori; 2023. Persian.
- Ozturk N. Metacognition's potential for Existentialism in classrooms. *Journal of Pedagogy*. 2023;14(2):123-41.
- Pitt R. Play and being in Jean-Paul Sartre's being and nothingness. *The philosophy of play*. 2013:109-119.

- Reveles JA. *Ontology and Existentialism: Re-Examining the Heidegger-Sartre Debate*. [Master's thesis] Dominican School of Philosophy and Theology; Berkeley, California; 2022.
- Rumianowska A. Existential perspectives on education. *Educational philosophy and theory*. 2020;52(3):261-9.
- Rusdi R. *Bringing Depth to Education: Applying Existentialist Philosophy and its Implications in Developing Islamic Education*. SYAMIL: Jurnal Pendidikan Agama Islam (Journal of Islamic Education). 2019;7(2):207-18.
- Salehi SK, Tahmasebi F, Talebrokni FS. A different look at featured motor learning models: comparison exam of Gallahue's, Fitts and Posner's and Ann Gentile's motor learning models. *Movement Sport Sciences*. 2021(2):53-63.
- Sartre J-P. *Existentialism is a humanism*. Yale University Press; 2007.
- Sherman GL. Existentialism and higher education: A renewed intersection in well-being. *Journal of Humanistic Psychology*. 2020;64(3): 504–522.
- Thurzo V. The influence of Existentialism and subjectivism on the concept of the human person. *Spiritual and Social Experience in the Context of Modernism and Postmodernism*. 2021;(1) 7-34.
- Tubbs N. *Existentialism and Humanism: Humanity—Know Thyself*. *Studies in Philosophy and Education*. 2013; 32:477-490.
- Van den Bos K. Making sense of life: The existential self trying to deal with personal uncertainty. *Psychological Inquiry*. 2009;20(4):197-217.
- Van der Aar LP, Peters S, Becht AI, Crone EA. Better self-concept, better future choices? Behavioral and neural changes after a naturalistic self-concept training program for adolescents. *Cognitive, Affective, & Behavioral Neuroscience*. 2022; 22(2): 341–361.
- Van Dung V. The Thought of Human in Existentialism. *European Journal of Human Resource Management Studies*. 2020;4(1):72-84.
- Van Stee A. *Philosophers of Existential Selfhood. Love and Selfhood: Self-understanding Through Philosophy and Cognitive Neuroscience*. Springer Nature; 2022.
- Warburton N. A student's guide to Jean-Paul Sartre's Existentialism and Humanism. *Philosophy Now*. 1996; 15:27-31.
- Yacek DW. Nietzsche and Moral Education. *Moral education in the 21st century*. 2023:69-93.
- Zarvandi, J. A Comparative look at the education of values in the two perspectives of Islam and Existentialism. *Applied Research in the Field of Quran and Hadith*, 2021; 1(3): 51-88. Persian.

معرفی نویسنده

سید کاوس صالحی استادیار گروه رفتار حرکتی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی می‌باشند که کاردانی و کارشناسی علوم ورزشی را در سال ۱۳۸۶ و ۱۳۸۸ از دانشگاه فرهنگیان، کارشناسی ارشد رفتار حرکتی را در سال ۱۳۹۰ از دانشگاه شهید چمران اهواز دریافت و در سال ۱۳۹۵ با احراز رتبه یک موفق به اخذ دکتری تخصصی رفتار حرکتی از دانشگاه تهران شدند. ایشان بیش از ۳۰ مقاله علمی در

مجلات و کنفرانس‌های علمی ارائه کردند. همچنین در کمیته علمی و داوری چندین مجله و کنفرانس علمی فعالیت داشته‌اند و موفق به تألیف و ترجمه بیش از ۲۰ کتاب در این زمینه شده که برخی از آن‌ها چندین بار تجدید چاپ شده‌اند. ایشان عضو انجمن علمی رفتار حرکتی و روانشناسی ورزشی ایران می‌باشند. زمینه‌های تخصصی ایشان عبارتند از: رفتار حرکتی، اصول و مبانی تربیت بدنی و ورزش، اصول و فلسفه تربیت بدنی و ورزش، الگوها و روش‌های آموزش درس تربیت بدنی، کاربرد فناوری در رفتار حرکتی.

Salehi, SK. Assistant professor, Motor behavior, Shahid Rajaee Teacher Training University, Tehran, Iran.

Sk.salehi@sru.ac.ir

How to cite this paper:

Sayed Kavos Salehi (2025). Analysis of Motor Behavior in the Ontological Perspective of Existential Philosophy. *Journal of Ontological Researches*, 13 (26), 629-656. Persian.

DOI: 10.22061/orj.2025.2296

URI: https://orj.sru.ac.ir/article_2296.html

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to SRU Press. The content of this article is subject to the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-NC 4.0) License. For more information, please visit <https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode>.